

Turbulentie met tante Nancy

Klucht in vier bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TURBULENTIE MET TANTE NANCY** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Catrien: het rustbrengende middelpunt van de familie;

Sannie: haar fantasierijke met filmsterallures behepte dochter;

Leen: haar zoon, die de ene keer wel en de andere keer niet mag verkeren;

Eefje: het dienstmeisje, dat het lijdend voorwerp bij dit ja en nee gedoe is

Marjan: zus van Catrien en stukken frivoler ingesteld;

Nancy: inwonende tante, soort globetrotter, snaaks, van alle markten thuis en tegelijkertijd grandeur uitstralend, plm. 70 - 75 jaar;

Dirkje: achterbuurvrouw met onbekende bedoelingen en een mondwerk dat functioneert als 'n mitrailleur;

Vinders: een dame die maar even langs komt, maar onuitwisbare sporen achterlaat;

Amalia: type ma Flodder, a-sociaal tot en met, plm. 70 - 75 jaar:

Bertje: haar dochter, die helemaal bij haar past, plm. 45 - 50 jaar;

Coba: haar andere dochter, die daar volledig op aansluit, plm. 45 - 50 jaar.

TIJDEN:

Het eerste bedrijf speelt op een zaterdagmorgen;

Het tweede bedrijf op dezelfde zaterdag in de namiddag;

Het derde bedrijf op maandagmiddag;

Het vierde bedrijf veertien dagen later.

DECOR:

De vier bedrijven spelen in de huiskamer van de familie Velthuis. Vanuit de zaal gezien is aan de linker korte kant een deur die naar de vertrekken van Catrien en Marjan voert. Aan de rechter korte kant een deur die toegang verschaft tot de keuken. Aan de lange achterzijde een open doorgang. Links voor op het toneel dient een tweezitsbankje te staan, hoofdzakelijk bestemd voor tante Nancy, met ernaast een bijzettafeltje voor haar "medicijn". Iets uit het midden rechts een tafel met vier stoelen. Tegen de achterwand links een dressoir en rechts een grote tweedeurs kast. Hierin dient in het bovenste gedeelte een legplank te zitten, waarop de flessen drank kunnen staan en eventueel andere spullen. Het linker zijpaneel van de kast moet geopend kunnen worden, zodat tante Nancy bij de flessen drank kan en er later zelf in en ook weer uit kan stappen. *(zo iets is via een simpele constructie met een paar scharniertjes, een veertje en 'n magneetblokje te realiseren. Hiervoor kan een bestaande oude kast gebruikt worden, die desnoods een lik verf krijgt om aan te passen aan de rest van het meubilair)* Voor het overige kan de kamer aangekleed zijn als een gewone doorsnee huiskamer. Ergens moet 'n telefoon staan.

EERSTE BEDRIJF

Tafel deels gedekt, Nancy op, kijkt schichtig rond, maakt zijpaneel kast open, haalt er fles uit, neemt ferme slok, vlug naar dressoir, haalt er 'n ondoorzichtig flesje uit met 'n apothekersetiket en een trechtertje, giet gedeelte van grote fles in de kleine, zet flesje en trechter terug, sluit dressoir, brengt grote fles terug naar kast, drukt paneel dicht.

Eefje (*op keuken met mandje brood en toastjes*): Hallo tante Nancy.

Nancy: Morge Eefje.

Eefje: Zo... (*af keuken*) nu nog de koffie... (*familie van Bemmél op, Amalia met bezorgtas vol kranten*)

Amalia (*legt krant op tafel*): Morge Nancy.

Nancy: Alsjeblieft zeg, de complete familie van Bemmél. Waar hebben we die eer aan te danken Amalia?

Amalia: Luister Nancy, waar we nu voor komen is niet mijn idee, maar iets van die twee hier, daar kan ik eh, 'n eed op zweren.

Bertje: We zijn alleen even gekomen om u te vertellen dat we die brief, die zogenaamd van het lottokantoor moet komen, gisteravond op de bus hebben gedaan.

Coba: En eh, nu komen we eens kijken of we misschien eh, (*maakt met duim en wijsvinger geldgebaar*) kunnen afrekenen.

Nancy: Afrekenen??? Ik ben daarvoor naar jullie gekomen omdat we burens zijn en bevriend met elkaar, nietwaar Amalia?

Bertje (*nederig*): Mevrouw Krol, u kent de toestand bij ons toch. Als moeder niet de krant bezorgde en allerlei andere blaadjes, zou ik niet weten hoe 't bij ons verder moest.

Nancy: Ja, dat liedje ken ik. Jeetje Amalia, jij hebt je wat groot gebracht. Moet jij op je oude dag nog langs de deuren sjouwen om die twee super-slomen, die nog te moe zijn geweest om te trouwen, te kunnen onderhouden.

Coba (*nederig*): Mevrouw Krol, u weet toch dat ik ben afgekeurd en dat Bertje 't steeds zo in d'r rug heeft.

Bertje: Maar in feite heeft dat er allemaal niets mee te maken. We willen geld zien, gewoon voor bewezen diensten, nietwaar Coba?

Coba (*nederig*): Net zoals Bertje zegt, mevrouw Krol en met vijftig gulden zou de zaak uit de wereld zijn.

Nancy: Vijftig gulden!?!? Geen dubbeltje krijg je. Beschouw het schrijven van die brief maar als tegenprestatie voor de overlast die we van jullie moeten verdragen.

Coba (*nederig*): Overlast mevrouw Krol? Van ons?

Nancy: Niet dan? Met de stank van de troep die jullie in je schuurtje

bewaren wordt immers de hele buurt verpest. En sowieso, alleen al met de peren die jullie van ons stelen zijn die vijftig gulden al lang betaald.

Bertje: Van de takken die bij ons over de draad hangen mogen we wettelijk plukken zoveel we willen. Maar kom, *(de anderen mee af dirigerend)* mevrouw Krol vindt vijftig gulden te weinig, dat heb ik al lang gemerkt. Ze wil graag meer geven, maar weet nog niet hoeveel... zal haar nog wel te binnen schieten.

Amalia: Luister Nancy, dat is niets van mij... *(wordt lomp af gewerkt. Nancy leest krant op meest linkse plaats aan tafel)*

Leen *(op)*: Ja zeg, weet u nu nòg niet dat dit mijn plaats aan tafel is? Iedereen kan zich toch niet zo maar ergens laten neervallen. *(Nancy gaat met krant op meest rechtse stoel zitten, Leen met vies gezicht stoel schuinhoudend en op zitting blazend)* Krijg je verdorie op je nuchtere maag al 'n voorgewarmde stoel gepresenteerd.

Nancy: Je kunt anders moeilijk van mij verwachten dat ik met 'n staaf ijs in m'n broek ga rondlopen.

Marjan *(op met Catrien, links)*: Ha, die Leen, goeiemorgen.

Catrien: En, goed geslapen jongen? *(nemen op middelste stoelen plaats, nemen alledrie brood, smeren en eten)*

Marjan: En, waarom is er nog geen koffie?

Catrien: Nou nou, even geduld, Eefje zal wel zo komen.

Marjan: Tante Nancy, betaalt u tegenwoordig de krant? *(Nancy geeft de krant vlug en met gemelijke blik aan Marjan)*

Sannie *(statig op in 'n soort baljurk, geen woord, tot bij Nancy)*: En, is hier voor Sannie geen plaats meer aan tafel? Voor een aankomend filmster is rustig ontbijten een eerste vereiste.

Nancy *(staat op, af, draait zich halverwege nog even om, zogenaamd zacht)*: Ik krijg jullie nog wel, tuig. *(Sannie knabbelt staande aan tafel op 'n toastje, Eefje op met koffie, schenkt, raakt daarbij opzettelijk Leen aan, die dat fijn vindt, Eefje weer af in keuken, ondertussen)*

Leen: Ma, ik vraag me wèl af waarom u die oude vogelverschrikker in huis hebt genomen. Die doet toch niets anders dan je de hele dag voor de voeten lopen... dat mens werkt me knap op de zenuwen hoor.

Sannie: En vuurtje stoken achter in de tuin, daar is ze ook kapot van.

Leen: En nu geeft ze zich ook nog af met die a-socialen van hier naast.

Catrien *(ontzet)*: Met die van Bemmels??? Foei foei! Maar dat die het niet wagen ook maar een voet hier over de drempel te zetten.

Marjan: Jaaa Catrien, je bent ergens aan begonnen...

Catrien: Moment even. Jullie vergeten wel 'n paar kleinigheidjes. Eerstens dat dit huis haar eigendom is, tweedens dat wij al die jaren dat ze God weet waar op de wereld heeft rondgezworven, hier voor

niets gewoond hebben en derdens, dat ik Henk op z'n sterfbed beloofd heb dat we haar, als ze 'n dak boven d'r hoofd nodig had, bij ons zouden opnemen.

Marjan: Dat is waar en zo'n belofte moet je houden. Maar eh, ze is toch zo arm als 'n kerkrat... waarom verkoopt ze dit huis dan niet?

Catrien: Ik denk dat ze er zelf geen idee van heeft dat het haar eigendom is en ik ga haar dat echt niet aan de neus hangen.

Marjan: Wat denk je, zou ze ooit getrouwd geweest zijn?

Catrien: Moet wel, anders kon ze zich niet Krol schrijven. Maar over haar verleden rept ze nooit met 'n woord.

Marjan: Geloof maar dat die 'n avontuurlijk levendje geleid heeft.

Catrien (*droog*): Maar daar hoef je niet perse Krol voor te heten.

Marjan: Zusterlief, begin je nu al weer? Als ik naar Parijs ga is dat om zaken te doen, ik zweer 't je.

Catrien: Wat je niet zegt. Ik ken mijn pappenheimers anders wel.

Leen: Zeg ma, nu eens iets anders. Gisteren moest ik in de kast zijn en normaal steekt er altijd de sleutel in. Maar nu is ze dicht en de sleutel is foetsie. (*Nancy op met wortel, gaat die, op bankje zittend, opeten*)

Catrien: Omdat ik die voortaan bij me draag. En als iemand in die kast moet zijn maak ik ze wel open, maar ik blijf er bij staan.

Marjan: Jezus Catrien, daar zit toch niets in dat de moeite waard is.

Catrien: O nee? Dan vergeet je wel de jonge klare. (*Nancy schrikt, levert bij de volgende tekst volop mimiek*) Waar we vroeger 'n half jaar mee toekwamen reikt nu amper nog voor 'n paar weken... En wat zegt me dat? Dat een van jullie 'n stiekeme zuiper is.

Sannie: Maar dat is niet eerlijk ma. U weet best dat ik geen druppel van dat goedje door m'n keel krijg.

Catrien: Is ook zo, jij kunt het in elk geval niet geweest zijn.

Marjan: Catrien, alsjeblieft! Wanneer drink ik eens 'n borreltje? Dat is toch maar hoogst zelden en dat weet je best.

Leen: En dan blijf "ik" over. Maar vergeet 't ma. Ik ben ambtenaar en ken mijn verantwoordelijkheden.

Catrien (*weifelend*): Ja ja, ik weet 't. En eigenlijk geloof ik ook niet dat een van jullie... Zeg, Eefje zal toch niet... (*Dirkje onhoorbaar op blijft naar het gezelschap staan kijken en luisteren*)

Leen: Ho ma, dat pik ik niet. Ik kan niet toestaan dat u van Eefje zo maar 'n drankwagen maakt.

Catrien: Och zo zit dat, meneer heeft 'n oogje op Eefje.

Marjan: Nou en, hij heeft er toch de leeftijd voor.

Catrien: Dat is waar. Maar dat 't nu uitgerekend 'n dienstmeid moet zijn. (*berustend*) Maar ja, vanuit onze armzalige positie kunnen we niet veel beters wensen. (*Dirkje kucht nu om aandacht, iedereen onthutst*)

Catrien: Alsjemenou! Wie bent u en waar komt u zo opeens vandaan?

Dirkje: Pardon, maar ik ben achterom gekomen door het hekje, dat stond open weet je en ik kom me even voorstellen want ik heb gisteren de woning achter u betrokken en nu zijn we dus tuinburen weet je (*handen geven*) Dirkje is de naam, Dirkje Zijlstra, aangenaam.

Catrien: Ja, van 't zelfde, eh, Catrien Velthuis. En eh, dit is mijn zus, (*handengeven*) dit mijn zoon Leen, topfunctionaris op 't gemeentehuis en dit is onze jongste, Sannie. (*handengeven*)

Nancy (*voor zich heen*): Voert ook geen steek uit.

Dirkje: Wat 'n leuk gezinnetje zeg, zo iets ontroert me altijd, omdat ik m'n hele leven alleen ben geweest weet je, (*kijkt om zich heen*) en hoe gezellig u het hebt, echt waar en kijk, daar zit nog iemand (*op Nancy toe, geeft hand*) Dirkje is de naam.

Nancy (*opstaand*): Krol, Nancy Krol, aangenaam.

Dirkje (*kijkt haar verheerlijkt aan*): Wat 'n staatse dame, net van het kaliber waarnaar ik al m'n hele leven heb uitgekeken om eens kennis mee te maken.

Nancy: Eindelijk eens iemand die vriendelijk tegen me is en iets nets over me zegt... Dat doet op de oude dag dubbel zo goed.

Dirkje: Oude dag, kom, dat wil ik niet gehoord hebben en als 't zo was wat dan nog, ik zeg maar zo, de eerste dagen van de herfst zijn de mooiste van het hele jaar en nu moet ik terug want ik ben thuis nog lang niet klaar weet je, was alleen even binnen gewipt om gedag te zeggen, maar ondertussen is het wel aardig van je (*grijpt Nancy bij 'n hand en samen af*) dat je me even tot aan het hekje wilt brengen Nancy en als ik alles aan de kant heb moet je ook eens bij me komen kijken weet je, ik durf te wedden dat je 't zeker... (*Nancy als laatste af, draait zich in doorgang nog even om, met triomferende blik en gebaar*)

Catrien: Een wandelende mitrailleur zeg! En toen die Nancy in 't vizier kreeg bestonden wij opeens niet meer.

Sannie: Als je het mij vraagt wil die juffrouw iets van d'r.

Leen: Onzin. Wat zou die nou van zo'n oud karkas moeten.

Catrien (*kwaad af links*): Zeg Leen, je hebt 't niet over een of ander ding, maar over 'n mens, wil je daar wel even aan denken?!

Marjan: Nu heb je ma kwaad gemaakt en kan ik weer zien hoe ik er mee klaar kom... Of ik nog niet genoeg aan m'n hoofd heb.

Sannie: Och ja, dat is waar ook... hoe is het gisteren afgelopen?

Marjan (*moedeloos*): Van de bank krijgen we nog geen stuiver meer.

Leen: Welterusten. Kan ik dat renpaard ook wel vergeten. Verdorie!

Sannie: Renpaard? En m'n opleiding tot filmster dan? Dat is veel erger.

Marjan: Alsjeblijft zeg. Dit is toch niet 't moment om aan dat soort dingen te denken. Voor de zaak alleen al heb ik...

Eefje (*opkomend*): O, neemt u mij niet kwalijk, ik dacht...

Marjan (*opstaand*): Nee Eefje, doe maar... (*Eefje begint, even af, weer op*)

Sannie: Die juffrouw heeft nog véél werk met dat oud vehikel.

Leen: Wie weet, misschien is ze al met stro aan 't slepen om een nest voor die Vlaamse gaai te bouwen.

Sannie: Heeft ze wel pech, want als tante Nancy iets ziet dat kan branden, gaat 't meteen in de fik. (*midden af*)

Marjan (*hoofdschuddend links af*): De jeugd van tegenwoordig...

Nancy (*op en in doorgang Sannie en Leen nakijkend*): Stelletje hufters, ik krijg jullie nog wel.

Eefje: Oh, tante Nancy, ik zat me al af te vragen waar u bleef. Kom maar vlug, krijgt u 'n kop koffie en smeer ik voor u 'n boterhammetje, u hebt immers nog niets gehad.

Nancy (*gaat op bankje zitten*): Nee kind, laat maar. Ik weet dat zij hier 't me toch niet gunnen. Geef me maar wat van m'n medicijn.

Eefje (*neemt uit dressoir het flesje*): U altijd met uw medicijn... alcohol is helemaal niet goed op 'n lege maag.

Nancy (*neemt van nu af aan regelmatig 'n slokje*): Eefje Eefje, begin jij nu ook al lelijk tegen me te doen? Is 't al niet erg genoeg dat de anderen me zo op m'n kop geven?

Eefje: Och, zo bedoel ik 't niet en dat weet u best. Maar hòè u 't 'm lapt weet ik niet, wat ik echter wèl weet is, dat die jonge klare (*wijst op flesje*) uit die kast (*wijst op kast*) komt en als de familie dat ooit ontdekt... ik mag er niet aan denken.

Nancy: Geen probleem Eefje. Ik heb hen namelijk wijs gemaakt dat de dokter mij, vanwege de medicijn die ik moet innemen, het gebruik van alcohol streng verboden heeft, omdat slechts enkele druppeltjes al mijn regelrechte dood zouden zijn. (*grinnikend*) En wie zal nu denken dat in dit onschuldige flesje jenever zit?

Eefje: Ik wil er in elk geval niet bij zijn als u gegrepen wordt.

Nancy: Hoef je je geen zorgen om te maken, want zo meteen ga je hier iets meemaken dat de toestand wel enigszins zal veranderen.

Eefje: Tante Nancy, u gaat toch geen linke streken uithalen?

Nancy: Luister kind, jou kan ik 't wel vertellen. Ik heb de van Bemmels gevraagd mij een brief te sturen die er uitziet alsof hij van het lottokantoor komt en daarin te vermelden dat ik tachtigduizend gulden gewonnen heb en daarmee krijg ik dat hele zootje hier gegarandeerd op de knieën.

Eefje (*ontdaan*): Tante Nancy, bent u nu helemáál? Ook nog uitgerekend door die uitgekookten van van Bemmel! En stel dat 't uitkomt... U wordt vierkant op straat gezet.

Nancy: Och, tegen die tijd zien we wel verder. *(af)* Maar nu ga ik eerst eens in de tuin kijken. Let jij maar op de postbode. *(even later Sannie op in dezelfde jurk, maar nu met fleurige breedgerande hoed en elegante paraplu als wandelstok, paradeert, merkt dan Eefje op, blijft staan in pose)*

Sannie: En Eefje, wat denk je?

Eefje: Oei, dat is moeilijk. Eh... misschien Madame Butterfly?

Sannie: Welnee onnozelaartje. My Fair Lady! Maar eh, ik kan geen handschoenen vinden. Heb jij niet 'n paar voor me? *(Leen op met doos bonbons achter z'n rug verborgen)*

Eefje: Denk ik wel, maar 't zijn geen witte.

Sannie *(zich omdraaiend)*: Geeft niet, 't is toch alleen maar om 'n beetje te oefen... He Leen... *(weer in pose)* raad eens.

Eefje *(onhoorbaar, maar met duidelijke mondgebaren achter Sannies rug, richting Leen, om voor te zeggen)*: My Fair Lady.

Sannie *(dit opmerkend)*: O nee, dat is niet fair my Lady. Toe, ga die handschoenen maar halen. *(Eefje af met restant ontbijt)* Zeg broertje, zag ik jou net niet met 'n doos bonbons sjouwen?

Leen: M..mij? N..n..nee, ik bedoel eh... frisjes buiten niet?

Sannie: Nu vertel me eens... heb je soms ergens last van?

Leen: Last? Ik weet niet... ik geloof dat Eefje de schuldige is.

Sannie: Eefje? Maar dat pik je toch zeker niet? Wat heeft ze gedaan?

Leen: Tja, dat is 'n beetje moeilijk... maar ze doet me van alles.

Sannie: Zo'n brutaaltje! En nu ga je haar natuurlijk haar plaats wijzen en zo hoort 't ook... Ze zal wel zo... o, daar is ze al.

Eefje *(geeft haar 'n paar rode afwashandschoenen)*: Kijkt u eens juffrouw Sannie, nu is het leed alweer geleden.

Sannie: Nou, dat weet ik nog zo net niet, want meneer Leen zou je eens graag je plaats willen wijzen. *(afgaand, fluisterend tot Leen)* En blijf je handen maar op je rug houden knul, kunnen ze zich ook niet zelfstandig maken.

Leen *(stuntelig)*: Juffrouw Eefje, weet u, eh... ik zou graag eens 'n paar woorden met u willen wisselen over eh... ik bedoel te zeggen, zonder omwegen gesproken, dat ik datgene dat ik te zeggen heb...

Catrien *(op links)*: ...tegen Eefje zeggen, die moet toch naar de winkel. Eefje, je moet... Leen? Wat sta jij er vreemd bij? Je kon het wel in je broek gedaan hebben. En wat houd je achter je rug verborgen? Laat eens zien. *(aanzelend laat Leen de doos zien)* Bonbons? *(Eefje kwaad af)* Nee maar zeg, *(neemt Leen doos uit handen)* bonbons voor je moeder. Gossie zeg, wat ben ik daar blij mee. Hartstikke bedankt jongen. *(weer af)* Die ga ik binnen eens op m'n gemak... *(Leen overdonderd, kijkt vanuit doorgang nog eens ongelovig om, dan af,*

Eefje weer terug om wat te beredderen)

Nancy (*op*): En Eefje, is de postbode al geweest?

Eefje: Kijk toch eens hoe u er weer bij loopt. (*veegt stofjes van Nancy's kleren*) Bent u weer aan 't vuurtje stoken geweest? U ruikt er helemaal naar.

Nancy: De brief Eefje, heb je al eens gekeken?

Eefje: Och ja, die brief. (*af en weer direct terug met brief*)

Nancy: Maak eens vlug open.

Eefje (*trekt speld uit kapsel, opent brief*): Alsjeblieft. Is 'm dat?

Nancy (*korte blik*): Wat ik je brom! En nu Eefje: vlug naar de bazin en dan vertel je haar dat ik goed nieuws van de Lotto heb gekregen.

Eefje (*bijna huilend*): Tante Nancy, alsjeblieft, moet dat nu...

Nancy: Kom kom, stel je niet aan. (*Eefje af, Nancy heeft voorpret*)

Catrien (*vlug op*): Wat hoor ik tante Nancy, goed nieuws van de Lotto?

Nancy: Zeg dat wel Catrien. Tachtigduizend! Geen katterpies.

Catrien: Hoezo? Hebt u die dan soms... soms gewonnen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto